

РЕШЕНИЕ

№ 4716
София, 25.05.2004

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на двадесет и седми януари две хиляди и четвърта година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

МАРИНА МИХАЙЛОВА

ЧЛЕНОВЕ:

ЗАХАРИНКА ТОДОРОВА
ТАНЯ РАДКОВА

при секретар Мадлен Дукова и с участието
на прокурора Надежда Дойчинова изслуша докладваното
от председателя МАРИНА МИХАЙЛОВА
по адм. дело № 8751 / 2003.

Производството по делото е образувано на основание чл. 33 и сл. от ЗВАС по касационна жалба на кмета на община Видин против решение от 27.06.2003 година, постановено по адм. дело №34/2003 година на Видинския окръжен съд.

Оплакванията в касационната жалба са за допуснати нарушения по чл. 218б, ал. 1, б. "в" ГПК. В съдебно заседание пълномощникът на касационния жалбоподател поддържа становище за недопустимост на решението - основание за отмяната му по чл. 218б, ал. 1, б. "б" ГПК.

Ответницата - Любов Викторовна Гусева чрез пълномощника си оспорва касационната жалба и счита същата за неоснователна.

Представителят на Върховната административна прокуратура поддържа становище за неоснователност на касационната жалба и за правилност на обжалваното решение.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 33, ал. 1 от ЗВАС - допустима е, но разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение е отменено решение за отказ за достъп до информация от 14.02.2003 година на кмета на община Видин с рег. индекс №3-02-1170/14.02.2003 година и е върната преписката на административния орган със задължение същия да предостави исканата информация на Любов Викторовна Гусева - член на УС на Видинското дружество за защита на животните, като не разкрива данни за трети лица. От фактическа страна е било установено, че на 20.01.2003 година Любов Викторовна Гусева - член на Управителния съвет на Видинското дружество за защита на животните е подала заявление до кмета на община Видин за достъп до информация,

касаеща месечните отчетни данни за периода 2001-2002 година за животните, настанени в Общинския питомник /"изолатор"/ - брой на животните, уловени и поставени в изолатора, брой на починали животни, брой на евтаназирани такива, както и изразходвани средства от общинския бюджет за храна, лекарствени препарати за обезпаразитяване, евтаназия и упояване. По повод на заявлението, кмета на община Видин е изпратил писмо до управителя на "Титан-север" ООД град Видин, с което го е уведомил, че на основание чл. 31, ал. 2 от Закона за достъп до информация /ЗДОИ/ е необходимо изричното му съгласие за предоставяне на тази информация на заявителя. С писмо от 10.02.2003 година управителя на "Титан-Север" ООД е уведомил кмета на община Видин, че на основание чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ не дава съгласие за предоставяне на поисканата от молителката информация по причини, че "Любов Гусева е написала некоректно молбата". С обжалвания отказ от 14.02.2003 година кмета на община Видин е отказал достъп до обществена информация, като се е позовал на разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ.

При тази фактическа обстановка, окръжният съд е обосновал правни изводи за незаконосъобразност на отказа за достъп до обществена информация като издаден в нарушение на чл. 38 от ЗДОИ и чл. 15, ал. 2, т. 3 от ЗАП - в него не са посочени фактически основания, което води до немотивираност на акта. Освен това отказът не е съобразен с целта на закона - предоставяне на достъп до онази информация, която е свързана с обществения живот в страната, с цел да бъде дадена възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Съдът е изложил мотиви и досежно разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, която предвижда задължения по закон субект, в случая кмета на община Видин при изрично несъгласие на третото лице, да предостави исканата информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, отнасяща се до третото лице, като е приел, че административният орган не е изпълнил това свое задължение. На посочените основания отказът е отменен и преписката върната на административния орган да предостави исканата информация.

Касационната инстанция намира така постановеното решение за допустимо и правилно.

Възражението за недопустимост на решението е свързано с ненадлежното представителство на жалбоподателката пред окръжния съд, която е подала жалбата от името на Видинското дружество за защита на животните, без да има право да го представлява пред съда.

Съгласно разпоредбата на чл. 18, ал. 1 от ГПК юридическите лица се представляват пред съдилищата от лицата, които ги представляват по закон. Видно от удостоверението за регистрация на Видинското дружество за защита на животните, то се представлява от Костадин Иванов Костов. Любов Викторова Гусева е член на УС на фирмата и не представлява същата. С пълномощно от 16.09.2002 година представляващият дружеството е упълномощил Гусева да го представлява пред всички органи, организации и учрежденията територията на страната във връзка с цялостната дейност на сдружението. По силата на това пълномощно Любов Гусева е упълномощила адвокат Недялкова да представлява дружеството пред съда - видно от приложеното пълномощно по делото. Адвокат Недялкова е участвувала като

пълномощник на Видинското дружество за защита на животните в съдебното производство пред окръжния съд. Съдът приема, че за да е налице процесуално представителство е достатъчно действието да се извършва с изявлението, че то се предприема от чуждо име. Не е нужно представителят да разполага с представителна власт. Тя е условие, за да бъде обвързан представляваният от правните последици на действието и е условие да бъде допуснато от съда процесуалното представителство. Дори при липса на представителна власт, процесуалното представителство не може да бъде заличено от съда. Извършените процесуални действия могат да бъдат потвърдени и включени валидно в процеса. В случая по делото е участвувал адвокат, който е представлявал дружеството по силата на чл. 20, б. "а" ГПК. Следва да се има предвид и спецификата на административното производство, която задължава съдът да призове в съдебното производство органът, издател на акта, жалбоподателят и другите заинтересувани граждани и организации - арг. от чл. 41, ал. 2 от ЗАП. По искането на Любов Гусева е започнало производството пред административния орган, тя е подател на жалбата пред окръжния съд, поради което съдът е бил длъжен да я призове по делото, независимо дали представлява дружеството или участвува лично. Поради това жалбата не е била процесуално недопустима, което не води до недопустимост на постановеното решение.

Обжалваното решение е правилно по следните съображения:

Дефиницията на понятието "обществена информация" е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, според която "обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти" /посочени в чл. 3 от закона/. С оглед на доказателствата по делото обосновано окръжният съд е приел, че поисканата информация е такава с обществен характер и задължения субект, който следва да я предостави е кмета на община Видин. Проблемите, свързани с бездомните животни в населените места са общи за всички граждани на съответното населено място и направените в заявлението за достъп до информация искания са свързани от една страна с ограничаването на броя на бездомните животни, от друга - с хуманното отношение при ограничаване на популацията им, както и с начина на изразходване на предвидените за това средства. Тези въпроси са с висок обществен интерес.

Правното основание, на което се е позовал административния орган, за да откаже така поисканата обществена информация е разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, по силата на която основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация. Случаите на защита интересите на трето лице са уредени в чл. 31 от ЗДОИ. Трето лице може да бъде държавен орган, търговско дружество или друго юридическо лице, или физическо лице. В много случаи правото на защита на третото лице се конкурира с друго признато право на защита - търговска тайна при търговско дружество, държавна или служебна тайна - при държавния орган или защита на личните данни при физическото лице. Спорен е въпросът, кога е необходимо съгласието на третото лице. Редакцията на ал. 1 на чл. 31 от ЗДОИ не дава ясен отговор кога се изисква съгласие на третото лице: 1. дали

такова съгласие се изисква, когато е предвидено в действащото ни законодателство; 2. когато се засяга признато право или интерес; 3. или във всички случаи, освен по ал. 5 на текста. В конкретният случай не би могло да се приеме, че е налице хипотезата на ал. 5, предвид на това, че третото лице представлява търговско дружество и не е от кръга на задължените субекти по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ. Не е налице хипотезата на предвидено законово задължение да бъде дадена обществена информация. Ако се обсъди въпросът дали с искането се засягат права или законни интереси на третото лице, настоящият състав приема, че не се засягат такива законни права и интереси на търговското дружество - трето лице. Със заявлението са поискани данни, които имат статистически характер и не касаят търговската дейност на дружеството, нито представляват служебна тайна. Още по - малко информацията засяга индивидуални права на длъжностни лица. С оглед на тези изводи задължения субект да предостави исканата информация - кмета на община Видин е бил длъжен да осигури тази обществена информация независимо от неполучаване на съгласието от третото лице, още повече, че по силата на ал. 4 на чл. 31 от ЗДОИ - информацията може да бъде предоставена в обем и по начин, който да не разкрива информация, отнасяща се до третото лице.

От друга страна, както в постановения отказ, така и в отговора на третото лице липсват фактически основания, обосноваващи приложимата според административния орган правна норма - което правилно е посочено от окръжния съд като нарушение на разпоредбите на чл. 38 от ЗДОИ и на чл. 15, ал. 2, т. 3 от ЗАП. Изискването за мотивировка представлява една от гаранциите за законосъобразност на административния акт, като с мотивите се довеждат до знанието на адресатите му съображенията на административния орган, а от друга страна се реализира упражняването на контрола за законосъобразност. В случая в постановения отказ се сочи, че той се издава на основание липса на предпоставки за предоставяне на искания достъп до обществена информация по смисъла на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, без да са изложени конкретните съображения, налагащи ограничението на свободния достъп.

Предвид на изложеното, обжалваното решение като обосновано, постановено при спазване разпоредбите на материалния закон и при липса на съществени нарушения на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, на основание чл. 40, ал. 1 от ЗВАС, Върховният административен съд - Пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.06.2003 година, постановено по адм. дело № 34/2003 година на Видинския окръжен съд.
РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала,	ПРЕДСЕДАТЕЛ:	/п/ Марина Михайлова
секретар:	ЧЛЕНОВЕ:	/п/ Захаринка Тодорова /п/ Таня Радкова